

[Poul Møller.]

rende, både for så vidt angår landbruget, parcelhusene og udlejningsejendommene, altså lejerne.

Dernæst kommer jeg til købstæderne, København og Frederiksberg, altså dette store begreb, bykommuner: alle købstæderne, København og Frederiksberg — jeg skal helt lade Marstalproblemet ligge, for det bliver for indviklet. Men altså, er det ikke således i disse store kommuner, at de i det kommende skatteår kan udskrive på ejendomme, hvad de vil? Indenrigsministeren nikker. De kan altså forhøje deres ejendomsbeskatning, som de vil, både for lejere og for parcelhusejere. Ja men så kan jeg faktisk ikke se, at der — bortset fra de kommuner, der har udnyttet maksimumpromillen, og bortset fra landbruget, som får godtgjort sine amtsskatter, hvad det også ville have fået uden forliget mellem venstre og regeringen — er så forfærdelig mange, der har fået sikkerhed for, at deres ejendoms-skatter ikke kan stige i det kommende år.

Vi vil til dette lovforslag, når det kommer til behandling, stille de ændringsforslag, som venstre og vi var enige om i onsdags, men som venstre fik forhandlet sig fra i torsdags. Jeg synes, det er rimeligt, at der bliver lejlighed til at stemme om de ændringsforslag, som vi i vore respektive grupper har haft til afstemning.

Dernæst spørger man, når man er færdig med problemet om ejendomsskatterne: kunne vi have faet et regeringsskifte? Jeg har set, at hr. Henry Christensen og andre venstremænd og venstreledere har sagt, at vi ikke kunne få et regeringsskifte. Vil det sige, at det radikale venstre havde meddelt venstre, at det under alle omstændigheder ville stemme for afgifterne og sikre regeringen? Ja, det er måske rimeligt at stille spørgsmålet til hr. Baunsgaard, som spankulerer dér i salens midte, at spørge ham, om det er helt klart, at det radikale venstre i alle tilfælde ville have sikret afgiftslovene. Jeg hørte jo i fjernsynet forleden aften, at statsministeren sagde, at valgmuligheden havde ligget inden for regeringens tanker, og det betød dog vel, at statsministeren ikke var så sikker på, at det radikale venstre i alle tilfælde med sine stemmer ville have sikret

afgifternes vedtagelse. Men har de venstremænd ret, som siger, at der alligevel ikke ville komme regeringsskifte, at altså de radikale i alle tilfælde ville have sikret, at regeringen fik sine afgifter? Er det rigtigt, så må jeg da også erkende, at så, ja, så har de jo ret i den bedømmelse. For hvor de ærede medlemmer hr. Niels Westerby og hr. Diderichsen ville være gået hen, det ved vi jo nok. Men mon ikke det alligevel er at regne de radikale for for lidt, hvis man tror, at de ikke selv kunne have klaret at fjerne lovforslaget om forhøjelse af benzinafgifterne? Jeg er næsten overbevist om, at de radikale ikke havde stemt for forhøjelsen af benzinafgifterne med de erklæringer, de gav i udvalget. Jeg kan heller ikke rigtig forestille mig, at de havde stemt for aktieselskabsskatten, hvis de vidste, at venstre og det konservative folkeparti ville stemme imod. Endelig en ting til: jeg vil også tro, at hr. Baunsgaard ville have sikret sig visse indrømmelser på formueskattens område, hvis han skulle være negarant for regeringen. Det synes jeg skal tages med i betragtning, for det kan da ikke være således, at det er det ene af de tre forligspartier, der har opnået alle fordelene ved at deltage i forhandlingerne. De andre har vel også opnået noget, i hvert fald de radikale.

Vi kan vel sige med et historisk udtryk, at sådan sluttede altså den anden puniske krig. Den første puniske krig oplevede vi jo sidste forår, da det blev bebudet fra regeringens side, at man ville komme igen. Vi kan huske sidste forår, hvor vi havde den første buket, første del af denne regerings politik, og hvordan det førte til, at hr. Niels Westerby og hr. Diderichsen måtte hjælpe regeringen igennem og forlod partiet venstre. Nu står vi over for anden del, anden del af denne regerings politik, fortsættelse af buketpolitikken fra i fjor. Da man ikke kunne få de radikale med længere i fjor, sagde man: vi kommer igen med resten. Og efter at man havde talt på knapperne, som hr. Henry Christensen sagde det under lovforslagenes første behandling, kom regeringen altså i begyndelsen af december med sine forslag, og man må jo sige, at det er lykkedes regeringen at få et bredere grundlag for anden del af